

In dankbare herinnering aan pastoor

Wilhelmus Johannes Antonius Van Halteren

Hij werd op 29 maart 1924 in 's Heerenberg geboren. Zijn priesterwijding vond plaats op 4 maart 1950; op dat moment en nog jaren er na was hij lid van de gemeenschap in de Cisterciënzerabdij te Tegelen. In de jaren na het concilie maakte hij de overstap van het klooster naar het basispastoraat binnen het aartsbisdom Utrecht. Hij werd kapelaan in Harmelen en later pastoor in Giesbeek, De Hoef en Cothen. In januari 1989 ging hij vanwege zijn zwakke gezondheid met emeritaat. Zijn onmisbare huisgenote en hij gingen toen in Losser wonen.

Voor een kleine operatie moest hij midden juli een paar dagen worden opgenomen in het ziekenhuis in Enschede. Toen de boodschappen in huis waren om zijn thuiskomst te vieren overleed hij, totaal onverwacht.

Zijn plotselinge dood was een geweldige schok voor iedereen om hem heen; misschien niet voor hem zelf. Wim Van Halteren was in zijn geestelijk leven een kloosterling gebleven; de meditatie, het gebed, het vieren van de liturgie waren vaste onderdelen van zijn dagorde. Hij leefde in de nabijheid van de Heer. Vanuit die spiritualiteit was hij pastor, herder; nooit oppervlakkig, bescheiden en rustig. Zeer velen zullen aan die contacten de allerbeste herinneringen bewaren en er steun in hebben gevonden.

Wim Van Halteren was ook een gezelschapsmens. Hun huis stond altijd open voor familieleden, vrienden, bekenden, collega's en kinderen uit de buurt.

13 jaar lang was hij een onmisbare emeritus voor Losser en de naburige parochies.

Soms viel het hem wel eens te zwaar, maar hij kon het ook niet missen.

Pastoor Wim Van Halteren, rust in vrede.

Voor uw steun en meeleven in deze moeilijke dagen zijn wij U zeer dankbaar.

Tonia Kienhuis
familie van Rijn
familie Verlaan
familie Kienhuis